**[2018] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1023**

**ਰਿਥਵਿਕ ਐਨਰਜੀ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ**

**ਬਨਾਮ**

**ਬੰਗਲੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ**

**(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5084-5085 ਆਫ 2015)**

**06 ਫਰਵਰੀ 2018**

**[ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.ਜੇ.]**

----ਬਿਜਲੀ: ਓਪਨ ਐਕਸੈਸ ਸਿਸਟਮ ਅਧੀਨ ਸਪਲਾਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਪੀਪੀਏ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੀਪੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਓ.ਪੀ. ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੈਧ ਪੀਪੀਏ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਓ.ਪੀ. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 5.5.2011 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਅਤੇ ਓਪਨਿੰਗ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਾਵਰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵਤਾ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11.5.2012 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਓ.ਪੀ. ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਵੈਧ ਸੀ - 9.5.2013 ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 11.05.2012 ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ -- ਓ.ਪੀ. ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 17.3.2017 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ 5.5.2011 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 5.5.2011 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 9.5.2013 ਅਤੇ 17.3.2017 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 5.5.2011 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਯੋਜਿਤ: ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ - ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਮਾਂਦਰੂ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾਨਹੀਂ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ - ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ - 05.05.2011 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀਪੀਏ - ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

1. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਇਤਫਾਕਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁੱਦਾ ਲਿਆਏਗਾ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 13, 15] [1000- ਐਫ-ਐਚ; 1031-ਜੀ-ਐਚ; 1032-ਏ-ਸੀ]
2. ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੋ ਗੁਣਾ ਹਨ (1)

ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ, ਅਤੇ (2) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। 05.05.2011 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ - ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਿਰਧਾਰਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਫਾਲਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ, ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16, 17, 21] [1032- ਸੀ-ਡੀ; 1033-ਬੀ-ਸੀ]

2. ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 9.3.2 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੋ ਗੁਣਾ ਹਨ (1) ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। 05.05.2011 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ - ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ, ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16, 17, 21] [1032- ਸੀ-ਡੀ; 1033-ਬੀ-ਸੀ]

ਪਸੁਪੁਲੇਤੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ ਬਨਾਮ ਦ ਮੋਟਰ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ [1975] 3 ਐਸਸੀਆਰ 958; ਸੱਜਾਦਨਾਸ਼ੀਨ ਸਈਅਦ ਮੁਹੰਮਦ ਬੀ.ਈ. ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਈ ਡੀ ਆਰ (ਡੀ) ਬਨਾਮ ਮੂਸਾ ਦਾਦਾਭਾਈ ਉਮਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 350: [2000] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1095 - ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਨਾਨੀ ਗੋਪਾਲ ਬਿਸਵਾਸ ਬਨਾਮ ਹਾਵੜਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ [1958] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 774; ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ [1955] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1029 - ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1975] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 958 ਪੈਰਾ 13 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2000] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1095 ਪੈਰਾ 14 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[1958 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 774 ਡਿਸਟਿੰਗੂਇਸ਼ਡ ਪੈਰਾ 19

[1955] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1029 ਡਿਸਟਿੰਗੂਇਸ਼ਡ ਪੈਰਾ 20

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2015 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5084- 5085।

2013 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 170 ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ 11.03.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੀ, ਮਿਸ਼ਰਾ ਸੌਰਭ, ਵੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਮੂਰਤੀ, ਅੰਕਿਤ ਕ੍ਰਿ. ਲਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੰਸ਼ਜਾ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਅਨੰਤ ਗੌਤਮ, ਅਨੁਭਵ ਰੇ, ਮੰਥਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਸ਼ਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਬਾਲਾਜੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਭਾਰਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਸ਼ਨਵੀ ਸੁਬ੍ਰਾਹਮਣੀਅਮ, ਨਿਖਿਲ ਨਈਅਰ, ਐਨ. ਸਾਈ ਵਿਨੋਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼ਾਹ, ਦਿਵਯਾਂਸ਼ੂ ਰਾਏ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਬਖਸ਼ੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਜਨਰੇਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ 26.09.2006 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ 24.75 ਮੈਗਾਵਾਟ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿੰਨੀ ਹਾਈਡ੍ਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 03.05.2007 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ (ਛੋਟੇ ਲਈ 'ਪੀਪੀਏ') 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ। ਪੀਪੀਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੀਪੀਏ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। 06.06.2007 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੀਪੀਏ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 2004 ਦੇ ਕਰਨਾਟਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ 10% ਦਾ ਕੋਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

2. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 26.07.2008 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੀਟੀਸੀ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੀਪੀਏ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਓਪਨ ਐਕਸੈਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀਟੀਸੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੰਗੀ। 31.08.2009 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਟੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2009 ਦਾ ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 29 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵੈਧ ਪੀਪੀਏ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੀਪੀਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਓਪਨ ਐਕਸੈਸ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ।

3. 23.12.2010 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਓ.ਪੀ. ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੀ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਇਹ ਗੈਰ-ਗ੍ਰਾਂਟ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੀ.ਪੀ.ਏ. ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 05.05.2011 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

ਪੱਤਰ "ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ - "ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ"। ਪੱਤਰ ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਪੀ.ਪੀ.ਏ. ਵੈਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਪੀ.ਏ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਖਾਸ ਡਿਫਾਲਟ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਜਲੀ ਬਿੱਲਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ; ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ; ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪੱਤਰ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੇਸਕਾਮ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ।

ਉੱਥੇ, ਬੇਸਕਾਮ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 9.2.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਵ੍ਹੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਲਾਗੂ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓਗੇ।"

4. 21.10.2011 ਨੂੰ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗੁਣਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸਨੇ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ:

"12.12. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ 'ਤੇ, ਪੀਪੀਏ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

12.13 ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ 5.5.2011 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਡਿਫਾਲਟ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9.2.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 18.5.2011 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19.5.2011 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ"

5. 11.05.2012 ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 05.05.2011 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀਪੀਏ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 11.05.2012 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 05.05.2011 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ 29.05.2012 ਨੂੰ, 11.05.2012 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ "ਬਿਨਾਂ ਪੱਖਪਾਤ" ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ

**ਰਿਥਵਿਕ ਐਨਰਜੀ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੰਗਲੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ। [ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.]**

30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 3.22 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 14.08.2012 ਨੂੰ, ਇਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜੋ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 21.02.2013 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਟੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2013 ਦਾ ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 6 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਵੈਧ ਸੀ।

7. 09.05.2013 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯਾਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 11.05.2012 ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

8. 17.10.2013 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 2013 ਦੇ ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 21.10.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ, 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 05.05.2011 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 05.05.2011 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਓ.ਪੀ. ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਠਹਿਰਾਇਆ।

9. 09.05.2013 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ 17.10.2013 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ 21.10.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ 05.05.2011 ਦਾ ਕਥਿਤ ਨੋਟਿਸ, ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 9.3.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 05.05.2011 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਿੱਟਾ, 21.10.2011 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 05.05.2011 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 9.3.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 11.05.2012 ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀਪੀਏ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਸੁਧਾਰੇ ਗਏ।

11. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਆਂ) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਸ਼ਾ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ 21.10.2011 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਡਿਫਾਲਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 14.08.2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਮਾਂਦਰੂ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾਨਹੀਂ।

13. ਪਾਸੁਪੁਲੇਟੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ ਬਨਾਮ ਦ ਮੋਟਰ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼, [1975] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 958 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ., ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:
"ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਬਾਰੇ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੱਥ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੇ ਢੰਗ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਵੱਲ ਝਪਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਡਿਕਰੇਟਲ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕੁਇਟੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ-ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹੋਰ ਅਯੋਗ ਕਾਰਕਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਲਈ। ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਪਡੇਟ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੱਕ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"
ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

14. ਸੱਜਾਦਾਨਸ਼ੀਨ ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਬੀ.ਈ. ਈ.ਡੀ.ਆਰ. (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਮੂਸਾ ਦਾਦਾਭਾਈ ਉਮਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2000) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 350 ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਉਲਟ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਲਾ ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (15ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਟੈਸਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ "ਜ਼ਰੂਰੀ" ਸੀ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਮੱਗਰੀ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

15. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 21.10.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਇਤਫਾਕਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁੱਦਾ ਲਿਆਏਗਾ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

16. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 05.05.2011 ਦਾ ਪੱਤਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੀਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

"9.3.2 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਸਮਾਪਤੀ: ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ 9.2.2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜੋ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਸਕਾਮ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ 30 (ਤੀਹ) ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿੱਥੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬੇਸਕੋਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੇਸਕੋਮ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰਾ ਵਾਜਬ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੋ ਗੁਣਾ ਹਨ - (1) ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਾਜਬ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ, ਅਤੇ (2) ਡਿਫਾਲਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

17. ਮਿਤੀ 05.05.2011 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਸਿਰਫ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ - ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਿਰਧਾਰਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਫਾਲਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ, ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਈ ਹੈ।

18. ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 05.05.2011 ਦਾ ਪੱਤਰ ਪੀਪੀਏ ਦੇ ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

19. ਨਾਨੀ ਗੋਪਾਲ ਬਿਸਵਾਸ ਬਨਾਮ ਹਾਵੜਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ, [1958 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.] ਵਿੱਚ। 774, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1923 ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 299 ਦੇ

ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਤੱਤ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਿੱਸਾ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਮੰਗ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕੰਧ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

20. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1955] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1029 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਭਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਾਰਮ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਫਿਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 9.3.2 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਫਾਲਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਡਿਫਾਲਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਵਾਪਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

21. ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

22. ਅਪੀਲਾਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

**ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

**ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ**